

Čudesna energija i kreativni nerv

In memoriam, Vera Zima (1953. – 2020.)

Vera Zima

SJE
ĆA
NJA

Rastajemo se od naše Vere koja je bila posebna duša, žena koju je bilo lako voljeti.

Otišla je jedna od najvećih hrvatskih glumica. Mnemozina božica sjećanja vraća fragmente života kao bljeskanje.

Još na Akademiji prepoznala sam tvoju čudesnu energiju i kreativni nerv. Od početka si se izdvajala, a gluma koliko život neizbježna zarobila te i stalno ti je sudila.

„Naš studentski život... lijepi trenuci nostalgije ljubavi i siromaštva”, rekao bi Arsen čiju smo glazbu i stihove neopisivo voljele dok smo dijelile iznajmljeni stan u Rendicevoj.

Živo se sjećam umjetničkih borbi, rasprava, sretnih i nesretnih ljubavi, slavlja naših rođendana i pune kuće ljudi, kolega, prijatelja.

Nikad nisi kuhala samo za sebe, uvijek za najmanje desetak ljudi i to je bilo fantastično. Dubrovačke ljetne igre, *Grižula* Joška Juvančića, Teatar u gostima Relje Bašića, *Krčmarica Mirandolina*, Bourekov *Hamlet*, *Balade Petrice Kerempuha* Rade Šerbedžije...

Sjećam se kad smo Ivo Gregurević, ti i ja snimivši svoje prve filmove dobili u Avellinu nagrade i kako nismo mogli vjerovati da nam ih Claudia Cardinale kao predsjednica žirija predaje.

Sjećam se... Putujući mojim autom prema jugu svjedočile smo gradnji autoputa i bile u koloni satima.

Onda si izvadila bocu s bevandom i hranu iz vrećice: „Eto vidiš, uvijek treba imati piće i iće sa sobom, da ti nije mene crkla bi od gladi.”

Ostala bih prespavati u Pločama kod tvojih roditelja, divne Mare i Pavla... neretvanski cipli tvoje tetke, liske tvoje mame... Bože moj, koliko sjećanja...

Bolje si se snalazila pod svjetlima reflektora nego u stvarnom životu. Živjela si umjetnost i u njoj bila svoja. Svaki susret s tobom bio je svojevrsno čudo. Izbrisala si granice između scene i života pa si životu davala lakoću i ljepotu postojanja. Pamtit ćemo tvoju spasonosnu duhovitost kojom si znala nadigrati tamne znakove života.

A nije li naše trajanje neprekidno ogledanje života pod svjetlima pozornice?

U ovome prostoru mramora gledamo jedan novi život nakon smrti.

Teško je govoriti o misteriju života, a još teže o misteriji smrti.

ZA LET SI DUŠO STVORENA.

Čini nam se da smrti i nema dok ima sjećanja.

Doviđenja draga Vera, vidimo se gori!

*

Tekst je pročitao na ispraćaju Vere Zime na Krematoriju u Zagrebu u četvrtak, 12. 11. 2020. u 14 sati.